

Тетяна Сергієнко, к.п.н., доцент,
Денис Браїлов, ст. гр. ПУА-17-1мз
Запорізька державна інженерна академія

СТРАТЕГІЯ УПРАВЛІННЯ ЯК ОДИН ІЗ ІНСТРУМЕНТІВ РОЗВИТКУ ОРГАНІЗАЦІЇ В ДОВГОСТРОКОВІЙ ПЕРСПЕКТИВІ В УМОВАХ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА

Актуальність теми полягає в тому, що в наслідок змін форм господарювання, удосконалення процесів, що відбуваються в зовнішньому середовищі діяльності, перед організаціями постають численні проблеми. Сьогодні виживання й розвиток організації в умовах інформаційного суспільства в довгостроковій перспективі залежить від уміння своєчасно передбачити зміни на ринку й відповідно адаптувати свою діяльність, змінюючи асортимент продукції та послуг, форми обслуговування, збутову мережу, організаційну структуру, інші елементи внутрішнього потенціалу.

Основи сучасної методології та теорії стратегічного управління закладалися з другої половини ХХ століття. Величезний внесок у становлення і розвиток науки управління внесли Ф. Абрамс, М. Портер, А. Томсон, Г. Хамел та інші.

Проблемам стратегічного управління присвячені праці відомих зарубіжних вчених І. Ансоффа, Р. Акоффа, П.Ф. Друкера, М. Мескон, Г. Мінцберга, А. Дж. Стрікланд, М. Еддоус та ін, а також вітчизняних дослідників В. Воронкової, Т. Сергієнко, І. Ігнат'євої, М. Мартиненко, О. Скібіцького, Л. Абалкіна, А. Анчишкіна, М. Круглова, Н. Пермічева, С. Шаталіна та ін..

У країнах з розвинутою ринковою економікою спрямованість на організацію майбутнього стає необхідною складовою стратегічного мислення. За умов конкуренції організація сама визначає цілі на майбутнє, добивається конкурентних переваг, здійснює стратегічний вибір і послідовно втілює його в програму дій [2, с. 146].

Прискорення змін у середовищі діяльності, поступове насичення вітчизняного ринку, поява нових запитів і зміна позиції споживачів, зростання конкуренції за ресурси, глобалізація бізнесу, поява нових можливостей для розвитку, пов'язаних з досягненнями сучасних технологій, розвиток інформаційних мереж – ці чинники привели до зростання значення стратегічного управління й необхідності його використання практичній діяльності українських організацій.

Стратегічне управління являється областю діяльності вищого керівництва організації, головний обов'язок якого полягає у визначенні бажаних напрямків і траєкторій розвитку організації, постановці цілей, розподілу ресурсів і всього того, що дає конкурентні переваги. Щоб домогтися бажаних результатів необхідно вдосконалювати процес стратегічного управління організацією.

Стратегія підприємства є основою стратегічного планування, за допомогою якого на підприємстві зважується комплекс проблем, пов'язаних з цілеспрямованою переорієнтацією випуску продукції нової номенклатури й асортименту, впровадженням і використанням нових технологій, розвитку маркетингу, удосконалюванням структури керування підприємством, своєчасною і якісною підготовкою і перепідготовкою кадрів.

Організації і керівники, які мислять стратегічно, дивляться вперед і визначають напрямок, в якому вони хочуть рухатися. Не дивлячись на свою впевненість, що бізнес, як і керівники, повинен працювати добре і прямо зараз, щоб добре розвиватися в майбутньому, їх цікавить більш широкий спектр проблем, з якими вони зустрічаються, і загальний напрямок, в якому вони повинні рухатися, щоб вирішувати ці проблеми [1, с. 76].

Таким чином, стратегічне управління здійснюється в контексті місії організації, і його фундаментальна задача полягає в тому, щоб забезпечити взаємозв'язок місії з основними цілями організації в умовах змінного економічного середовища. Стратегічне управління стосується й цілей, і засобів. В площині цілей воно вимальовує загальні контури майбутнього організації; в якості засобів - показує, як ця ціль повинна досягатися. Отже, стратегічне управління - це прогнозне управління, пов'язане з розробкою і концептуалізацією уявлень про те, куди прямує організація. Стратегічне управління повинне розглядатися як один із інструментів розвитку організації в довгостроковій перспективі в умовах інформаційного суспільства і суміщатися з практикою поточного управління. Завжди необхідно пам'ятати, що стратегія це засіб для досягнення цілей організації в довгостроковій перспективі. Стратегія необхідна кожній організації, кожній територіальній системі. Розробка і реальне втілення стратегії, в умовах сьогодення, здатні значно збільшити ринкову цінність підприємства, організації та спільноти в цілому.

Список використаних джерел

1. Ігнат'єва І. А. Стратегічний менеджмент: підручник для вчз: [затв. М-вом освіти і науки України] / І. А. Ігнат'єва; Київ. нац. ун-т технологій та дизайну. - К.: Каравела, 2012. - 479 с.
2. Сергієнко Т.І. Розвиток організації в сучасних умовах та проблеми управління опором змінам / Т.І.Сергієнко // Глобальні та локальні проблеми соціально - економічного розвитку України: нові виклики та рішення. Монографія / за ред. Т.М. Берднікової, Н.О. Євтушенко, О.Г. Череп. - Запоріжжя: ЗНУ, 2014. – 371с.